

Postanowienie z dnia 5 czerwca 2007 r.

III SPP 16/07

Brak w skardze żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania lub okoliczności uzasadniających takie żądanie (art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz.U. Nr 179, poz. 1843) jest brakiem nieusuwalnym i powoduje odrzucenie skargi (art. 9 ust. 1 tej ustawy).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 czerwca 2007 r. sprawy ze skargi Zofii J. i Stefana J. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Gdańsku [...] z udziałem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

o d r z u c i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Pozwani Stefan J. i Zofia J. wnieśli skargę na przewlekłość postępowania toczącego się w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w Koszalinie [...] oraz w drugiej instancji przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku [...], żądając zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł, a także kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Według skarżących, przewlekłość postępowania w tych sprawach polega na niedochowaniu przez Sąd Okręgowy, a następnie Sąd Apelacyjny - terminów do sporządzenia uzasadnień wyroków z dnia 27 listopada 2003 r., w przypadku Sądu pierwszej instancji i z dnia 15 czerwca 2005 r., w odniesieniu do Sądu drugiej instancji oraz na tym, że postępowanie w tej sprawie toczy się od 2001 r. i do chwili obecnej nie zostało zakończone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że sprawa, do której wpłynęła skarga na przewlekłość postępowania, aktualnie, na skutek wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., którym uchylono częściowo wyrok Sądu drugiej instancji z dnia 15 czerwca 2005 r., toczy się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku [...]. Zarzuty skarżących dotyczą zatem czynności podejmowanych na poprzednich etapach postępowania w tej sprawie.

Z art. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) wynika, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a nadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga w sprawie niniejszej warunków tych nie spełnia, bowiem nie zawiera żądania stwierdzenia przewlekłości w sprawie przed Sądem Apelacyjnym, do której została złożona ani nie przytacza okoliczności uzasadniających takie żądanie. Powołanie się przez skarżących na przekroczenie terminów do sporządzenia uzasadnień orzeczeń, zamykających poprzednie etapy postępowania w sprawie, za taką okoliczność uznane być nie może, bowiem z utrwalonego w judykaturze poglądu wynika, że skarga na przewlekłość postępowania ma charakter wstępny i stanowi dorazną interwencję przeciwdziałającą trwającej przewlekłości postępowania. Jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu, czemu służy zarówno samo stwierdzenie przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 ustawy), jak też możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy). Skarga ma zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach sądu (por. mającą moc zasady prawnej uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005 nr 5, poz. 71). Cele te unaocznia przede wszystkim użyte w art. 2 ust. 1 ustawy w czasie terażniejszym określenie postępowania, którego skarga dotyczy, jako trwającego dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych i prawnych (przewlekłość postępowania), oraz brzmienie art. 4 ust. 1 ustawy, wskazującego jako właściwy do rozpoznania skargi sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się

postępowanie. Decydujące znaczenie ma jednak przepis art. 5 ust. 1 ustawy stanowiący, że skargę o stwierdzenie, iż w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2005 r., III SPP 120/05, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 102).

Oznacza to, że ocena dokonywana przez sąd właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość nie odnosi się do tych etapów postępowania w sprawie, które zostały zakończone (zamknięte) w wyniku wydania stosownych orzeczeń, lecz jedynie do aktualnej jego fazy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 lutego 2005 r., III SPP 19/05, OSNP 2005 nr 17, poz. 277). Skarżący nie przytoczyli zaś żadnych okoliczności wskazujących na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku [...], bowiem do tego etapu postępowania może odnosić się jedynie stwierdzenie, że toczy się ono do chwili obecnej, pomimo że wszczęte zostało w 2001 roku. Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy, nie może zaś sprowadzać się do zakwestionowania czasu trwania dotychczasowego procesu sądowego. Jeżeli bowiem sąd rozpatrujący skargę ma w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd z uwzględnieniem charakteru sprawy, stopnia faktycznej i prawnej jej zawichości oraz znaczenia dla strony wnoszącej skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy), to skarga powinna wyraźnie wskazywać, w którym miejscu postępowania doszło do uchybienia przez sąd orzekający terminowości bądź prawidłowości podjętych czynności sądowych. Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy oznacza zatem wskazanie, oprócz czasu trwania postępowania, konkretnych czynności procesowych, których sąd orzekający zaniechał lub dokonał wadliwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 34, czy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 35).

Skarga pozwanych nie spełnia więc warunków wymaganych przez ustawę, bowiem nie zawiera tak żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy, jak i przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie.

Braki w zakresie wymagań stawianych przez art. 6 ust. 2 ustawy nie podlegają zaś usunięciu, a zatem skarga nimi dotknięta podlega odrzuceniu *a limine*, co wynika wprost z art. 9 ust. 1 ustawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

=====